lusel anti 74 käsikirja kohta välja ainult II auhind P. Karp'ile. Samuti kuulutati välja uus võistlus. K. Türnpu nimeline auhind määrati A. Karindi'le. Suurematest helitöödest toodi esmakordselt ettekandele Heino Elleri sümfoonia ja J. Hiiobi oratoorium „Suitsev Siinai". Kontsertide sarjast tuleks eriti alla kriipsutada praeguse aja kuulsa helilooja venelase Igor Stravinsky helitööde õhtut „Estonias" autori juhatusel. Välismaa nimekamaist kunstnikest esinesid veel nii Tallinnas kui ka Tartus ungari viiulikunstnik J. Szigeti, kreeka flötist Callimahos ja prantsuse pianist M. Tagliafero. Viimane esines mõlemas linnas kaks korda.

Tartus ehitati „Vanemuise" vana teatrisaal ümber kontsertsaaliks.

Eesti välismaal.

Aasta-aastalt kasvab eesti vaimu- ja kehajõu aktiivsus rahvusvahelises võistluses. 1937. aastal olid eestlaste rahvusvahelised saavutised rahvaarvuga võrreldes otse erakordsed, seda eeskätt sportlikkude suursaavutiste kujul (laskurite hiigelvõidud maailma esivõistlusil, K. Palusalu kuldmedal Euroopa maadlusvõistlusil, edukad esinemised muudelgi spordialadel välisriikide vastu jm.), millest lähemalt eripeatükis. Siin aga esitame mõningaid hõredaid andmeid vaimse kultuuri suhtlemisest välismaadega.

Eesti kirjanduse pääs väliskeeltesse on endiselt väga vaevaline. Et välismaad omal algatusel meie kirjandust otsima tuleksid, ei maksa loota. Seepärast tuleb esialgu suuremaid toetusi anda (nagu seda mitmed muud väikerahvad ammu on teinud), et meie kirjanduse parimaid töid väliskeeltesse tõlkida ja niiviisi meie kirjanduse vastu huvi äratada. Möödunud aastast on siin mainida, et Eesti Pen-klubi toimetusel ja kirjastus Sagittaire'i väljaandel ilmus Pariisis novellivalik *„Anthologie des conteurs estoniens"*, leides prantsuse kriitika poolt head vastuvõttu. M. Underi luuletiskogu „Eelõitseng" ilmus kodumaal vene keeles pealkirjaga „Предвѣстье". Stokholmis ilmus A. Bonnier'i kirjastusel B. Grippenbergi tõlkes A. Kalda jutustistekogu „Vargbruden", mis sisaldab jutustised „Hundimõrsja", „Barbara von Tisenhusen" ja „Reigi õpetaja". H. Vuolijoe näidendit

Eesti kroonika 1937, lk. 88